

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 20. februara 2024. godine
Br. Ref.: RK 2344/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI113/23

Podnosilac

Sladán Trajković

**Ocena ustavnosti presude [Pml. br. 167/2023] Vrhovnog suda Republike
Kosovo od 25. aprila 2023. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija i
Enver Peci, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Sladán Trajković, koji se nalazi u pritvornom centru u Mitrovici (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), i koga pred sudom zastupa Dejan Vasić, advokat iz Mitrovice.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu [Pml. br. 167/2023] Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud) od 25. aprila 2023. godine, kojom je odbijen kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca zahteva protiv rešenja [PN.1.S.br. 49/23] Apelacionog suda od 27. marta 2023. godine i rešenja [PPPS.br. 64/2022] Osnovnog suda u Prištini, Specijalno odeljenje, od 15. marta 2023. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporene presude, kojom su podnosiocu zahteva navodno povredena njegova osnovna prava i slobode zagarantovana članovima 7. [Vrednosti] 29. [Pravo na slobodu i sigurnost] i 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članom 5. (Pravo na slobodu i bezbednost) i članu 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25. (Podnošenje zahteva i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).
5. Dana 7. jula 2023. godine, Poslovnik o radu Ustavnog suda Republike Kosovo br. 01/2023, objavljen je u Službenom listu Republike Kosovo i stupio je na snagu petnaest (15.) dana od dana objavljivanja. Shodno tome, prilikom razmatranja zahteva, Ustavni sud se poziva na odredbe navedenog Poslovnika. S tim u vezi, u skladu sa pravilom 78. (Prelazne odredbe) Poslovnika o radu br. 01/2023, izuzetno, pojedine odredbe Poslovnika o radu br. 01/2018, i dalje će se primenjivati u predmetima registrovanim u Sudu pre njegovog stavljanja van snage, samo ako su i u meri u kojoj su povoljnije za stranke.

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 1. juna 2023. godine, Ustavni sud Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) primio je zahtev podnosioca zahteva koju je dostavio putem pošte 29. maja 2023. godine.
7. Dana 8. juna 2022. godine, predsednica Suda je odlukom [Br. GJSH.KI113/23] imenovala sutkinju Selvete Gërzhaliu-Krasniqi za sutkinju izvestiteljku i Veće za razmatranje, u sastavu sudija: Radomir Laban (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Enver Peci (članovi).
8. Dana 13. juna 2023. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva. Istog dana, kopija zahteva podnosioca zahteva poslata je Vrhovnom sudu.
9. Dana 8. septembra 2023. godine, Sud je obavestio Osnovni sud u Prištini o registraciji slučaja i zatražio od poslednjeg da dostavi Sudu kompletan spis slučaja.
10. Dana 14. septembra 2022. godine, Osnovni sud je u Prištini, dostavio je Sudu kompletan spis slučaja.
11. Dana 23. januara 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

Pregled činjenica u vezi sa postupkom za određivanje pritvora

12. Iz spisa predmeta proizilazi da je 15. decembra 2022. godine Specijalno tužilaštvo Republike Kosovo (u daljem tekstu: Specijalno tužilaštvo) ovlástilo Policiju Kosova u vezi sa razvojem istrage i obezbeđivanjem pravnih dokaza protiv podnosioca zahteva, koji su predmet ove istrage. Podnosilac zahteva se nalazi u pritvoru od 15. decembra 2022. godine.
13. Dana 16. decembra 2022. godine, Specijalno tužilaštvo je započelo istražne radnje protiv podnosioca zahteva, zbog sumnje da je isti počinio krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva, iz člana 142. u vezi sa članom 22. Krivičnog zakona SFRJ-a, predviđenog i stavom 1 člana 143. (Zločini protiv čovečnosti) kao i stavom 1, podstavovi 1.4, 1.6 i 1.7 člana 31. (Saizvršilaštvo) Krivičnog zakonika br. 06/L-074 Republike Kosovo (u daljem tekstu: KZRK); ratne zločine uz ozbiljno kršenje Ženevskih konvencija, iz člana 144. KZRK, ratne zločine uz ozbiljno kršenje zajedničkog člana 3. za četiri Ženevske konvencije, iz članova 145. i 146. KZRK-a i Organizovanje grupe radi izvršenja genocida, zločina protiv čovečnosti i ratnih zločina iz član 154. u vezi sa članom 31. KZRK-a.
14. Istog dana, odnosno 16. decembra 2022. godine, Specijalno tužilaštvo je zahtevom [PPS.br. 205/09] upućenom Osnovnom sudu zatražilo određivanje pritvora protiv podnosioca zahteva, sa obrazloženjem da postoji osnovana sumnja da je u saizvršilaštvu počinio gore pomenuta krivična dela.
15. Dana 17. decembra 2022. godine Osnovni sud je rešenjem [PPPS.br. 64/2022] odredio pritvor u trajanju od jednog (1) meseca protiv podnosioca zahteva, uz obrazloženje da postoji osnovana sumnja da je u saizvršilaštvu počinio gore pomenuta krivična dela.
16. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je podneo žalbu Apelacionom sudu protiv odluke prvostepenog suda, navodeći bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno utvrđivanje činjeničnog stanja.
17. Dana 26. decembra 2022. godine Apelacioni sud je rešenjem [PN.1.S.br. 745/2022] odbio žalbu podnosioca zahteva i potvrdio rešenje [PPPS.br. 64/2022] Osnovnog suda od 17. decembra 2022. godine.

Sažetak činjenica u vezi sa produženjem mere pritvora po prvi put

18. Dana 11. januara 2023. godine Specijalno tužilaštvo je zahtevom [PPS.br. 205/2009] zatražio od Osnovnog suda da se podnosiocu nastavi mera pritvora za još dva meseca, ističući da je Specijalno tužilaštvo u fazi prikupljanja izjava svedoka i oštećenih. Specijalno tužilaštvo u svom zahtevu navodi da „u ovom krivično-pravnom predmetu postoji dovoljno dokaza za dokazivanje osnovane sumnje da je okrivljeni mogao počinuti krivično delo za koje je pod istragom i pod merama bezbednosti.“
19. Dana 13. januara 2023. godine Osnovni sud je rešenjem [PPPS.br. 64/2022] produžio meru pritvora za još dva (2) meseca protiv podnosioca zahteva, uz obrazloženje da postoji osnovana sumnja da je podnosilac zahteva u vremenskom periodu 1998-1999 godine ozbiljno prekršio „pravila međunarodnog prava tokom rata protiv civilnih lica.“ Osnovni sud je dalje u obrazloženju naglasio da ukoliko se podnosilac zahteva nađe na slobodi, može ometati tok krivičnog postupka koji se protiv njega vodi. Imajući u vidu da „ima državljanstvo Srbije i da imamo nizak stepen saradnje sa Srbijom u

oblasti međunarodne pravne saradnje“ mogućnost da će podnosilac zahteva pobeći je velika.

20. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je podneo žalbu Apelacionom sudu protiv gore pomenutog rešenja Osnovnog suda, navodeći povrede odredaba krivičnog postupka, kao i pogrešno utvrđivanje činjeničnog stanja.
21. Dana 24. januara 2023. godine Apelacioni sud je rešenjem [PN.1.S.br. 14/2023] odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu odluku, smatrajući istu pravičnom i zakonitom.
22. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu, protiv gore pomenutog rešenja Apelacionog suda i Osnovnog suda, navodeći povrede odredaba krivičnog postupka.
23. Dana 20. februara 2023. godine Vrhovni sud je presudom [PML.br. 2023] odbio kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti. Vrhovni sud je u svojoj presudi naglasio da u ovom slučaju postoji pravni osnov za nastavak pritvora u skladu sa podstavom 1.1 stava 1 člana 184. Zakonika br. 08/L-032 o krivičnom postupku Republike Kosovo (u daljem tekstu: ZKPRK.).

Sažetak činjenica u vezi sa produženjem mere pritvora po drugi put

24. Dana 10. marta 2023. godine Specijalno tužilaštvo je podnelo zahtev [PPS. br. 205/09] Osnovnom sudu za produženje mere pritvora za još dva (2) meseca protiv podnosioca zahteva. Specijalno tužilaštvo je, u obrazloženju zahteva za produženje mere pritvora istaklo da je tokom istražnog postupka saslušano preko 30. svedoka i oštećenih, kao i da su preduzete sve mere da se istraga ubrza. U vezi sa razlogom za produženje pritvora, Specijalno tužilaštvo ističe da su, pored dokaza iznetih u fazi određivanja pritvora, iz istraga otkriveni i novi dokazi koji, prema Specijalnom tužilaštvu, „jačaju osnovanu sumnju da je okrivljeni učestvovao i počinio krivična dela tokom rata na Kosovu, što je predmet ove istrage.“ Takođe, Specijalno tužilaštvo tokom obrazlaganja ističe da su prema Izveštaju Fonda za humanitarno pravo na Kosovu, pod nazivom „*Pregled ratnih zločina na Kosovu 1999-2018. godine*“, u 8. predmeta optuženi pobjegli iz krivičnog postupka koji je pokrenut protiv njih.
25. Dana 13. marta 2023. godine Podnosilac zahteva je podneo odgovor Osnovnom sudu na navedeni zahtev Specijalnog tužilaštva, osporivši isti u svim tačkama.
26. Dana 13. marta 2023. godine, Osnovni sud je rešenjem [PPPS.br. 64/2022] odlučio da se produži mera pritvora prema podnosiocu zahteva, odnosno od 15. marta 2023. do 15. maja 2023. godine. Osnovni sud je u svom rešenju obrazložio na sledeći način:

„Potvrđena je sumnja da je okrivljeni Slađan Trajković, u periodu 1998-1999. godine, tačnije 04. juna 1999. godine, u selu Resnik, opština Vučitrn, lično i zajedno sa drugim još uvek nepoznatim licima, kao pripadnici srpskih policijskih i vojnih snaga, ozbiljno prekršio pravila međunarodnog prava tokom rata protiv civilnih lica i imovine, posebno zajednički član 3, stav 1, podstav (a), (b) i (c) za četiri Ženevske konvencije iz avgusta 12. 1949. i Dopunskih protokola, na način da je: ... okrivljeni 6. aprila 1999. godine učestvovao u vojnoj ofanzivi u selu Resnik, opština Vučitrn, kao i u ofanzivi na grad Vučitrn 2. maja 1999. godine. U selu Resnik u Vučitrnu, tokom rata na Kosovu, odnosno 6. aprila 1999. godine tokom dobro organizovane akcije, prvo su otišli u kuću [Š.Z.], koju su Policija i Vojska Srbije koristili kao štab i odatle su dobijali naređenja od osumnjičenog Z.K. i nakon 20

minuta počeli su da izvršavaju naređenja pljačkanjima, paljenjem kuća i ubijanjem nenaoružanih civila u selu Resnik...“.

„Okrivljeni Slađan Trajković je u saradnji sa ostalim uniformisanim pripadnicima, za sada neidentifikovanim, u uniformama policije i vojske Srbije u Vučitrnu, tokom rata na Kosovu, tačnije dana 02. maja 1999. godine, nasilno poslao oko 20.000 (dvadeset hiljada) civila, stanovnike Vučitrna, na gradskom groblju. Tu je okrivljeni Slađan Trajković maltretirao, tukao i mučio civile koji su se okupili na gradskom groblju.“

„Sud primećuje da su ispunjeni kriterijumi iz člana 188. u vezi sa članom 184. stav 1. podstav 2.2. tačka 1.2.2. Krivičnog zakonika, zbog mogućnosti skrivanja, menjanja ili falsifikovanja dokaza zločina za krivično delo, kao i ometanja toka krivičnog postupka koje pogađa svedoke koji još nisu saslušani a koji su bili na mestu događaja.“

27. Osnovni sud je dalje u obrazloženju naglasio da ukoliko se podnosilac zahteva nađe na slobodi, može ometati tok krivičnog postupka koji se protiv njega vodi i da, imajući u vidu „činjenicu da ima državljanstvo Srbije i da imamo nizak nivo saradnje sa Srbijom u oblasti međunarodne pravne saradnje“ mogućnost da podnosilac zahteva pobegne je velika.
28. Dana 15. marta 2023. godine Podnosilac zahteva je podneo žalbu Apelacionom sudu protiv navedenog rešenja Osnovnog suda, navodeći povredu odredaba krivičnog postupka, kao i pogrešno utvrđivanje činjeničnog stanja. Podnosilac zahteva navodi da Osnovni sud, u slučaju produženja mere pritvora, pominje i krivično delo koje, prema njegovim rečima, nije predložilo Specijalno tužilaštvo. Konkretno, podnosilac zahteva navodi da su sudovi za isto krivično delo doneli blaže mere za obezbeđivanje prisustva okrivljenih u krivičnom postupku. Takođe, podnosilac zahteva navodi da u njegovom slučaju ne postoji rizik od bekstva od krivičnog procesa, pominjući i obavezu države Srbije prema EULEKS-u, za izručenje državljana kad god je to potrebno.
29. Dana 27. marta 2023. godine Apelacioni sud je rešenjem [PN.I.S.br. 49/2023] odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i potvrdio rešenje Osnovnog suda. Apelacioni sud je prvo obrazložio da je u konkretnom slučaju Specijalno tužilaštvo donelo odluku o proširenju istraga na osnovu podstava 1.1. stav 1. člana 187. ZKPRK-a, za izvršenje krivičnih dela za koje se tereti od Specijalnog tužilaštva u zahtevu za određivanje pritvora. Apelacioni sud je dalje ocenio da je prvostepeni sud pravilno zaključio da, s obzirom da postoji osnovana sumnja da je podnosilac zahteva počinio navedeno krivično delo, postoji pravni osnov za produženje mere pritvora, jer postoje razlozi da se veruje da, ako da bi okrivljeni bio pušten na slobodu, mogao da utiče na normalan tok krivičnog postupka izbegavajući krivični postupak protiv njega.
30. Neutvrđenog datuma, Podnosilac zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu, protiv pomenutog rešenja Apelacionog i Osnovnog suda. Podnosilac zahteva navodi da svi žalbeni navodi nisu uzeti u obzir niti ih je Apelacioni sud uopšte adresirao. Podnosilac zahteva dalje navodi da se kvalifikacija krivičnog dela razlikuje od kvalifikacije koju je dalo Specijalno tužilaštvo i prema njemu su redovni sudovi dodali krivično delo protiv podnosioca zahteva. Štaviše, u zahtevu za zaštitu zakonitosti, podnosilac zahteva navodi da: „u praksi sudova na Kosovu postoji mnogo slučajeva GRAĐANA KOSOVA kojima je dozvoljeno da se brane u slobodi sa eventualnim određivanjem kućnog pritvora.“ Štaviše, podnosilac zahteva navodi da nije dobrog zdravlja i to je jedan od razloga zašto on tvrdi da treba da se brani na slobodi.
31. Dana 25. aprila 2023. godine Vrhovni sud je presudom [PML.br. 167/2023] odbio kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca zahteva i potvrdio rešenja Osnovnog i Apelacionog suda. Vrhovni sud je obrazložio sledeće:

„Ovaj Sud smatra da postoji pravni osnov za produženje pritvora u skladu sa članom 184. stav 1, podstav 1.2 tačka 1.2.2 ZKP-a, jer puštanjem na slobodu okrivljenog postoji opasnost od skrivanja ili bekstva radi izbegavanja krivične odgovornosti. S obzirom da su krivična dela za koja se okrivljeni optužuje teške prirode i za koje su predviđene visoke kazne, a posebno činjenica da okrivljeni, kako je sam naveo na ročištu, ima srpsko državljanstvo, postoji očigledan strah od bekstva ili skrivanja okrivljenog, što bi sprečilo pravilan razvoj postupka krivičnog postupka. Vrhovni sud Kosova ocenjuje da postoji i pravni osnov za produženje pritvora, u skladu sa članom 184. stav 1, podstav 1.2 tačka 1.2.2. ZKP-a, jer puštanjem na slobodu okrivljenog, s obzirom na tešku prirodu krivičnih dela, postoji rizik da će sakriti, promeniti ili falsifikovati dokaze ili uticati na svedoke koji još nisu saslušani i koji su bili na licu mesta kao saučesnici, što bi ometalo normalan razvoj krivičnog postupka.“

Sažetak činjenica u vezi sa produženjem mere pritvora po treći put [Beleška Suda: postupak u vezi sa produženjem pritvora po treći put, kao i postupak u vezi sa podizanjem optužnice protiv podnosioca zahteva, prikazani u nastavku, nisu sporni pred Sudom]

32. Dana 15. maja 2023. godine, Osnovni sud je rešenjem [PPPS.br. 64/2022], na zahtev Specijalnog tužilaštva, odredio meru pritvora u trajanju od još dva (2) meseca podnosiocu zahteva.
33. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je podneo žalbu Apelacionom sudu protiv gore pomenutog rešenja Osnovnog suda, navodeći povrede odredaba postupka i pogrešno utvrđivanje činjeničnog stanja.
34. Dana 22. maja 2023. godine, Apelacioni sud je rešenjem [PN.1.S.br. 79/2023] i) usvojio žalbu podnosioca zahteva i vratio predmet na ponovno odlučivanje na prvom stepenu; ii) mera pritvora protiv podnosioca zahteva ostaje na snazi do nove odluke prvostepenog suda. Apelacioni sud je u obrazloženju rešenja naglasio da „rešenje prvostepenog suda u pogledu postojanja osnovane sumnje u skladu sa članom 184. stav 1. podstav 1.1. ZKPRK-a, nije pravična i zakonita jer u obrazloženju ožalbenog rešenja nisu obrazložene okolnosti postojanja osnovane sumnje.“
35. Dana 24. maja 2023. godine Osnovni sud je rešenjem [PPPS.br. 64/2022], postupajući u ponovljenom suđenju, odredio meru pritvora za još dva (2) meseca protiv podnosioca zahteva, ističući da je na osnovu dokaza u konkretnom slučaju, postojala osnovana sumnja da je podnosilac zahteva počinio krivična dela za koja se tereti.
36. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je podneo žalbu Apelacionom sudu protiv gore pomenutog rešenja Osnovnog suda, navodeći povrede odredaba postupka i pogrešno utvrđivanje činjeničnog stanja.
37. Dana 5. juna 2023. godine, Apelacioni sud je rešenjem [PN.1.S.br. 93/2023] odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu, potvrdivši prvostepenu odluku. Apelacioni sud je u obrazloženju svoje odluke ocenio da je prvostepeni sud pravično primenio zakonske odredbe i da je činjenično stanje pravično dokazano. Apelacioni sud je ocenio da postoji osnovana sumnja da je podnosilac zahteva počinio krivična dela za koja se tereti i da, ako bi se nalazio na slobodi, ometao razvoj krivičnog postupka, kao i da postoji rizik od prikrivanja dokaza i rizik od bekstva.
38. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu, protiv gore pomenutog rešenja Apelacionog suda i Osnovnog suda, navodeći bitne povrede odredaba krivičnog postupka.

39. Dana 12. jula 2023. godine, Vrhovni sud je presudom [PML.br. 325/2023] odbio kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti, ocenivši odluke nižestepenih suda pravičnim i zakonitim.

Sažetak činjenica nakon podizanja optužnice protiv podnosioca zahteva

40. Dana 12. jula 2023. godine, Specijalno tužilaštvo je podiglo optužnicu [PPS.br.205/09] protiv podnosioca zahteva, zbog sumnje da je počinio krivično delo „*ratni zločin protiv civilnog stanovništva*“ iz člana 142. u vezi sa članom 22. Krivičnog zakona SFRJ-a, predviđenom i stavom 1. podstav 1.4, 1.6 i 1.7 člana 143. KZRK-a.
41. Nakon zahteva Specijalnog tužilaštva o produženju pritvora, dana 13. januara 2023. godine Osnovni sud je rešenjem [PPPS.br. 64/2022] produžio meru pritvora podnosiocu zahteva. Osnovni sud je u svom rešenju istakao da i) je ispunjen opšti uslov za produženje mere pritvora, a to je da postoji osnovana sumnja da je isti počinio krivična dela za koja se tereti; ii) da, ako bi se nalazio na slobodi, podnosilac zahteva, može ometati tok krivičnog postupka protiv njega, utičući na svedoke; i iii) imajući u vidu da podnosilac zahteva ima državljanstvo Srbije, da Kosovo ima nizak stepen saradnje sa Srbijom u oblasti međunarodne pravne saradnje, mogućnost da će podnosilac zahteva pobeći je velika.
42. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je podneo žalbu Apelacionom sudu protiv gore pomenutog rešenja Osnovnog suda, navodeći povrede odredaba krivičnog postupka, kao i pogrešno utvrđivanje činjeničnog stanja.
43. Dana 27. jula 2023. godine, Apelacioni sud je rešenjem [PN.1.S.br. 141/2023] odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu. Apelacioni sud je dalje ocenio da je prvostepeni sud pravično zaključio da, budući da postoji osnovana sumnja da je podnosilac zahteva počinio navedeno krivično delo, postoji pravni osnov za produženje mere pritvora jer postoje razlozi da se veruje da, ukoliko bi okrivljeni bio pušten na slobodu, mogao da utiče na normalan tok krivičnog postupka izbegavajući krivični postupak protiv njega.

Navodi podnosioca zahteva

44. Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da mu je osporenom odlukom povređeno pravo zagarantovano članovima 7. [Vrednosti] 29. [Pravo na slobodu i sigurnost] i 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, u vezi sa članom 5. (Pravo na slobodu i bezbednost) EKLJP-a.
45. Podnosilac zahteva navodi da je „*Svrha ovog postupka od strane odbrane bila: da se do kraja bude uporna u utvrđivanju optužbi kojima se tereti moj branjenik, kao i u iznošenju dokaza na kojima se zasniva sumnja, kako je utvrđeno članom 19. stav 1. tačka 1.19. KZRK-a, koji se zasniva na članu 29. stav 1. tačka 2. Ustava Republike Kosovo, članu 31. stavovima 1. i 2. Ustava Republike Kosovo, kao i članu 5. stav 1. tačka „e“ Evropske konvencije o ljudskim pravima. Ovaj zahtev se zasniva na stavu Evropskog suda za ljudska prava da „samo donošenjem obrazložene odluke može postojati javni nadzor nad sprovođenjem pravde.“*
46. Dalje, podnosilac zahteva navodi da rešenje Osnovnog suda u vezi sa rizikom od bekstva diskriminiše pripadnike srpske zajednice, s obzirom da su oni uvek suočeni sa dvojnim državljanstvom. U vezi sa tim, podnosilac zahteva navodi sledeće: „*želim da istaknem da svi stanovnici Kosova koji su rođeni pre rata imaju istu vrstu dvojnog državljanstva, ali samo za pripadnike srpske zajednice se to percipira kao razlog za*

postojanje rizika od bekstva. Osumnjičeni je stanovnik Kosova, čiji život može biti pravi primer suživota i međuetničkog poštovanja između Albanaca i Srba.“

47. Podnosilac zahteva dalje navodi da Specijalno tužilaštvo u ovom slučaju mora da potkrepi pitanje osnovane sumnje konkretnim dokazima. Podnosilac zahteva takođe tvrdi da redovni sudovi nisu obrazložili svoje odluke.
48. Štaviše, podnosilac zahteva navodi da „Vođenje istrage i prikupljanje dokaza je suprotno članu 61. stav 3. ZKPRK-a, odnosno dozvoljavanje Specijalnog tužilaštva da vrši istražne radnje bez prisustva odbrane, ocenjujući tako dobijene dokaze kao osnov za sumnju.“
49. Na kraju, podnosilac zahteva od Suda traži sledeće: *Da se ponište rešenje br. PPPS.br. 64/22 Osnovnog suda u Prištini- Posebno odeljenje, od 13. marta 2023. godine, rešenje broj PN.1.S.br. 49/23 Apelacionog suda Kosova od 27. marta 2023. godine, presuda broj PML.br. 167/2023 Vrhovnog suda Kosova od 25. aprila 2023. godine, zbog povrede člana 7. stav 1. Ustava Republike Kosovo, člana 29. stav 1. tačka 2. Ustava Republike Kosovo i člana 5. stav 1. tačka „e“ Evropske konvencije o ljudskim pravima.“*

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

I. Ustav Republike Kosovo

Član 31.

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. *Svakome se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih nadležnosti.*
2. *Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.*
3. *Suđenje je javno, osim u slučajevima kada sud, iz posebnih razloga, smatra da je isključivanje štampe ili javnosti, u korist pravde, ako bi njihovo prisustvo moglo naškoditi javnom redu ili nacionalnoj sigurnosti, interesima maloletnika, ili zaštiti privatnog života stranaka u postupku, na zakonom propisan način.*
4. *Svako ko je optužen za krivično delo ima pravo da ispituje prisutne svedoke i da zahteva obavezno pojavljivanje svedoka, veštaka i ostalih lica, koja mogu razjasniti činjenice.*
5. *Svako ko je optužen za krivično delo će se smatrati nevinim, sve dok se ne dokaže njegova/njena krivica, u saglasnosti sa zakonom.*

Član 29.

[Pravo na slobodu i sigurnost]

1. *Svakome se garantuje pravo na slobodu i sigurnost. Niko ne može biti lišen slobode izuzev zakonom propisanih slučajeva i na osnovu odluke nadležnog suda, i to:
[...]*
  - (2) *zbog opravdane sumnje da je lice izvršilo krivično djelo, samo onda kada se lišavanje slobode smatra neophodnim za sprječavanje vršenja krivičnog djela i samo na veoma kratak period prije suđenja, na zakonom propisan način;
[...]*

II. Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6.

(Pravo na pravično suđenje)

1. Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama, ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona. Presuda se mora izreći javno, ali se štampa i javnost mogu isključiti s celog ili s dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne bezbednosti u demokratskom društvu, kada to zahtevaju interesi maloletnika ili zaštita privatnog života stranaka, ili u meri koja je, po mišljenju suda, neophodno potrebna u posebnim okolnostima kada bi javnost mogla da naškodi interesima pravde.

[...]

Član 5.

(Pravo na slobodu i bezbednost)

1. Svako ima pravo na slobodu i bezbednost ličnosti. Niko ne može biti lišen slobode osim u sledećim slučajevima i u skladu sa zakonom propisanim postupkom: a. u slučaju zakonitog lišenja slobode na osnovu presude nadležnog suda; b. u slučaju zakonitog hapšenja ili lišenja slobode zbog neizvršenja zakonite sudske odluke ili radi obezbeđenja ispunjenja neke obaveze propisane zakonom; c. u slučaju zakonitog hapšenja ili lišenja slobode radi privođenja lica pred nadležnu sudsku vlast zbog opravdane sumnje da je izvršilo krivično delo, ili kada se to opravdano smatra potrebnim kako bi se predupredilo izvršenje krivičnog dela ili bekstvo po njegovom izvršenju; d. u slučaju lišenja slobode maloletnog lica na osnovu zakonite odluke u svrhu vaspitnog nadzora ili zakonitog lišenja slobode radi njegovog privođenja nadležnoj vlasti; e. u slučaju zakonitog lišenja slobode da bi se sprečilo širenje zaraznih bolesti, kao i zakonitog lišenja slobode duševno poremećenih lica, alkoholičara ili uživalaca droga ili skitnica; f. u slučaju zakonitog hapšenja ili lišenja slobode lica da bi se sprečio njegov neovlašćeni ulazak u zemlju, ili lica protiv koga se preduzimaju mere u cilju izгона ili ekstradicije.

2. Svako ko je uhapšen mora biti obavešten bez odlaganja i na jeziku koji razume o razlozima za njegovo hapšenje i o svakoj optužbi protiv njega.

3. Svako ko je uhapšen ili lišen slobode shodno odredbama iz stava 1.c ovog člana mora bez odlaganja biti izveden pred sudiju ili drugo službeno lice zakonom određeno da obavlja sudske funkcije i mora imati pravo da mu se sudi u razumnom roku ili da bude pušten na slobodu do suđenja. Puštanje na slobodu može biti uslovljeno jemstvima da će se lice pojaviti na suđenju.

4. Svako ko je lišen slobode ima pravo da pokrene postupak u kome će sud hitno ispitati zakonitost lišenja slobode i naložiti puštanje na slobodu ako je lišenje slobode nezakonito.

5. Svako ko je bio uhapšen ili lišen slobode u suprotnosti s odredbama ovog člana ima utuživo pravo na naknadu.

III. Zakonik br. 08/L-032 o krivičnom postupku

Član 61.

Prava branioca kao zastupnika okrivljenog

1. Branilac ima ista prava koja zakon priznaje okrivljenom, osim onih koja su izričito rezervisana za okrivljenog lično.

2. Branilac ima pravo da slobodno komunicira sa okrivljenom, usmenim ili pisanim putem pod uslovima koja garantuju poverljivost.

3. Branilac ima pravo da blagovremeno bude obavješten o mestu i vremenu preduzimanja istražnih radnji, da u njima učestvuje i razmatra spise i dokaze koji se odnose na slučaj u skladu sa ovim zakonikom.

J

Član 182.

Pritvor

1. Pritvor se može odrediti samo pod uslovima i u skladu sa ovim zakonikom predviđenim postupcima.

2. Trajanje pritvora mora se svesti na najkraće moguće vreme. Svi organi koji učestvuju u krivičnom postupku i organi koji im pružaju pravnu pomoć dužni su da postupaju sa naročitom hitnošću ako se okrivljeni nalazi u pritvoru.

3. Pritvor se ukida a pritvorenik pušta na slobodu u bilo kojoj fazi postupka čim prestanu razlozi na osnovu kojih je bio određen.

[...]

Član 184.

Potrebni uslovi za određivanje pritvora

1. Sud može odrediti pritvor protiv lica samo ako jasno utvrdi:

1.1. da postoji osnovana sumnja da je to lice učinilo krivično delo;

1.2. da je ispunjen jedan od sledećih uslova:

1.2.1. ako se krije, ako se ne može utvrditi njegov identitet ili ako postoje druge okolnosti koje ukazuju da postoji opasnost od bekstva;

1.2.2. ako postoje razlozi koji čine verovatnim da će uništiti, sakriti, izmeniti ili falsifikovati dokaze krivičnog dela ili ako osobite okolnosti ukazuju da će ometati tok krivičnog postupka uticanjem na svedoke, oštećene ili saučesnike; ili

1.2.3. ako težina krivičnog dela, način ili okolnosti pod kojima je izvršeno krivično delo, njegove lične osobine, ranije vladanje, sredina i uslovi u kojima živi ili neka druga lična okolnost ukazuju na opasnost da će ponoviti krivično delo, dovršiti pokušano krivično delo ili učiniti krivično delo kojim preti.

1.3. blaže mere iz člana 171. ovog zakonika za obezbeđenje prisustva okrivljenog su nedovoljne da spreče ponavljanja krivičnog dela i obezbede uspešno vođenje krivičnog postupka.

[...]

Član 188.

Produženje pritvora

1. Pritvor može produžiti samo sudija za prethodni postupak, sudija pojedinac ili predsednik pretresnog veća na zahtev državnog tužioca koji navodi da postoje osnovi za određivanje pritvora iz člana 184. ovog zakonika, da je istraga pokrenuta i da su preduzete sve razumne radnje za ubrzano vođenje istrage. Oštećeni ili branilac žrtava može zatražiti od državnog tužioca da zatraži produženja pritvora. Državni tužilac podnosi zahtev sudu za produženje pritvora najkasnije u roku od pet (5) dana pre isteka pritvora određenog poslednjim rešenjem.

[...]

IV. Zakonik br. 06/L-074 o krivičnom zakoniku Republike Kosovo

Član 144.

Ratni zločini uz ozbiljno kršenje Ženevskih konvencija

1. Ko učini ozbiljno kršenje Ženevskih konvencija od 12. avgusta 1949. godine, kazniće se:

1.1. kaznom zatvora u trajanju od najmanje deset (10) godina ili kaznom doživotnog zatvora za dela iz podstavova 2.4, 2.5, 2.6, 2.7 ili 8 stava 2. ovog člana; ili

1.2. kaznom zatvora u trajanju od najmanje petnaest (15) godina ili kaznom doživotnog zatvora za dela iz podstavova 2.1, 2.2 ili 2.3 stava 2. ovog člana.

2. Ozbiljno kršenje Ženevskih konvencija od 12. avgusta 1949. godine znači jedno ili više sledećih dela izvršenih za vreme rata ili oružanog sukoba i uperenih protiv ljudi ili imovine koji su zaštićeni relevantnim odredbama Ženevskih konvencija:

2.1. hotimično ubistvo; 2.2. mučenje ili nečovečno postupanje, uključujući biološke eksperimente;

[...]

Član 145.

Ratni zločini uz ozbiljno kršenje zakona i običaja ratovanja koji važe u međunarodnom oružanom sukobu

1. Ko učini ozbiljno kršenje zakona i običaja koji važe u međunarodnim oružanim sukobima, u priznatim okvirima međunarodnog prava, kazniće se:

1.1. kaznom zatvora u trajanju od najmanje pet (5) godina ili kaznom doživotnog zatvora, za dela iz podstavova 2.9, 2.13, 2.14, 2.15, 2.16, 2.26, 2.29, 2.30 ili 2.31 stava 2. ovog člana; ili 1.2. kaznom zatvora od najmanje deset (10) godina ili kaznom doživotnog zatvora, za dela iz podstavova 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 2.6, 2.7, 2.8, 2.10, 2.11, 2.12, 2.17, 2.18, 2.19, 2.20, 2.21, 2.22, 2.23, 2.24, 2.25, 2.27 ili 2.28 stava 2. ovog člana.

2. Ozbiljno kršenje zakona i običaja koji važe u međunarodnim oružanim sukobima, u priznatim okvirima međunarodnog prava, podrazumeva jednu ili više sledećih radnji:

2.1. namerne napade na grupu civila ili protiv pojedinačnih civila koji ne učestvuju u sukobima;

[...]

Član 146.

Ratni zločini uz ozbiljno kršenje zajedničkog člana 3. Ženevskih konvencija

1. Ko učini težak prekršaj člana 3. koji je zajednički za četiri Ženevske konvencije od 12. Avgusta 1949. godine, kazniće se kaznom zatvora u trajanju od najmanje pet (5.) godina ili kaznom doživotnog zatvora.

2. Ozbiljno kršenje člana 3. zajedničkog za sve četiri Ženevske Konvencije od 12. Avgusta 1949. godine, znači jedno ili više nabrojanih dela u kontekstu oružanog sukoba koji nije međunarodnog karaktera, protiv osoba koje nisu aktivno učestvovala u neprijateljstvima, uključujući članove oružanih sila koji su položili oružje, i onih van borbe zbog bolesti, ranjavanja, pritvora ili iz bilo kog drugog razloga:

2.1. nasilje prema životu ili licu, posebno ubijanje bilo koje vrste, sakaćenje, okrutno postupanje ili mučenje;

2.2. napad na lično dostojanstvo, naročito u smislu ponižavajućeg ili degradirajućeg tretmana;

2.3. uzimanje talaca;

2.4. izricanje osuda i kažnjavanje bez prethodnog suđenja od strane zakonitog suda, i bez garantovanih procesnih prava, koja su međunarodno priznata kao neotuđiva.

3. Ovaj član će se primeniti na oružane sukobe koji nisu međunarodnog karaktera i ne odnosi se na situacije unutrašnjih nemira ili tenzija, poput pobuna, izolovanih ili sporadičnih nasilnih dela ili drugih dela slične prirode.

Član 154.

Organizovanje grupe radi izvršenja genocida, zločina protiv čovečnosti i ratnih zločina

1. Ko organizuje grupu u nameri izvršenja nekog od krivičnih dela iz članova 142. – 150. ovog zakonika, kazniće se kaznom zatvora u trajanju od jedne (1) do deset (10) godina.
2. Ko pristupi grupi iz stava 1. ovog člana, kazniće se kaznom zatvora u trajanju od jedne (1) do pet (5) godina.
3. Član grupe iz stava 1. ovog člana koji prijavi grupu pre izvršenog krivičnog dela, kazniće se kaznom zatvora do tri (3) godine, ili se može osloboditi od kazne.

Ocena prihvatljivosti zahteva

50. Sud prvo razmatra da li je podnositeljka zahteva ispunila uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i predviđeni specifikovani Zakonom i predviđeni Poslovníkom.
51. S tim u vezi, Sud se prvobitno poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Nadležnost i ovlašćene strane] Ustava, u vezi sa stavom 4. člana 21. [Opšta načela], koji utvrđuju:

Član 113.

[Jurisdikcija i Ovlašćene Strane]

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.

[...]

52. Sud u nastavku razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume prihvatljivosti, utvrđene dalje u Zakonu, odnosno u članovima 47, 48. i 49. Zakona, koji utvrđuju:

Član 47.

[Individualni zahtevi]

„1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pokrenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.“

Član 48.

[Tačnost podneska]

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

Član 49.

[Rokovi]

„Podnesak se podnosi u roku od četiri (4.) meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta...“

53. U pogledu ispunjenosti navedenih kriterijuma, Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva ovlašćeno lice, u smislu člana 113.7. Ustava; osporava ustavnost akta javne vlasti, odnosno presudu [Pml. br. 167/2023] Vrhovnog suda od 25. aprila 2023. godine; da je iscrpeo sva raspoloživa pravna sredstva, shodno članu 113.7 Ustava i članu 47.2 Zakona; da je precizirao Ustavom zagarantovana prava za koja tvrdi da su povređena, u skladu

sa zahtevima iz člana 48. Zakona; i da je podneo zahtev u zakonskom roku od 4. (četiri) meseca, kako je predviđeno članom 49. Zakona.

54. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume prihvatljivosti utvrđene u podpravilu (2) pravila 34. (Kriterijum o prihvatljivosti), koji propisuje:

Pravilo 34.
[Kriterijum o prihvatljivosti]

„(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako je zahtev očigledno neosnovan kada podnosilac/teljka zahteva nije dovoljno dokazao/la i potkrepio/la svoju tvrdnju.“
[...]

55. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovanim“ u celini ili samo u vezi sa određenim navodom koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazvati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Ove poslednje, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu se kategorisati u četiri odvojene grupe: (i) navodi koji su kategorisani kao zahtevi „*četvrtog stepena*“; (ii) navodi koja su kategorizovani sa „*očiglednim ili evidentnim nedostatkom kršenja prava*“; (iii) „nepotkrepljeni ili neopravdani“ navodi, kada je ispunjen jedan od sledeća dva podkriterijuma: a) kada podnosilac/teljka zahteva jednostavno citira jednu ili više odredbi Konvencije ili Ustava, ne objašnjavajući kako su one povređene, osim ako se na osnovu činjenica i okolnosti slučaja jasno pojavljuje povreda Ustava i EKLJP-a (vidi slučaj ESLJP-a [Trofimchuk protiv Ukrajine](#), br. 4241/03, odluka od 31. maja 2005. godine; vidi takođe [Baillard protiv Francuske](#), br. 6032/04, odluka od 25. septembra 2008. godine); i b) kada podnosilac/teljka zahteva ne iznese ili odbije da iznese materijalne dokaze, kojima bi potkrepio svoje navode (ovo se posebno odnosi na odluke sudova ili drugih unutrašnjih organa), osim slučajeva kada postoje vanredne okolnosti koje su van njegove kontrole i koje ga sprečavaju da to učini (na primer, kada uprava zatvora odbije da dostavi Sudu dokumenta iz dosijea dotičnog zatvorenika) ili ako sam Sud ne odluči drugačije (vidi slučaj Suda [KI166/20](#), podnosilac zahteva, *Ministarstvo rada i socijalne zaštite*, rešenje o neprihvatljivosti, od 5. januara 2021. godine, stav 43.), i na kraju, (iv) „*zbunjujući i nejasni*“ navodi (vidi slučajeve ESLJP-a, [Kemmache protiv Francuske](#), br. 17621/91, presuda od 24. novembra 1994. godine, kategorija (i), [Juta Mentzen protiv Litvanije](#), br. 71074/01, odluka od 7. decembra 2004. godine, kategorija (ii) i [Trofimchuk protiv Ukrajine](#), prijava br. 4241/03, kategorija (iii)).
56. Sud najpre podseća da se suština ovog slučaja prvobitno odnosi na zahtev Specijalnog tužilaštva za određivanje mere pritvora protiv podnosioca zahteva zbog osnovane sumnje da je isti počinio krivična dela protiv civilnog stanovništva, iz člana 142. Krivičnog zakona SFRJ-a, predviđena i u KZRK-u; ratne zločine uz ozbiljno kršenje Ženevskih konvencija, iz člana 144. KZRK-a, ratne zločine uz ozbiljno kršenje zajedničkog člana 3. za četiri Ženevske konvencije, iz članova 145. i 146. KZRK-a i Organizovanje grupe radi izvršenja genocida, zločina protiv čovečnosti i ratnih zločina iz člana 154. u vezi sa članom 31. KZRK-a. Zahtev Specijalnog tužilaštva za određivanje pritvora u trajanju od 1. (jednog) meseca usvojio je Osnovni sud sa obrazloženjem da su ispunjeni uslovi iz člana 184. stav 1, podstavovi 1.1 i 1.2 tačka 1.2.1 tačka 1.2.2 i tačka 1.2.3 ZKPRK-a, dodajući da postoji osnovana sumnja da je podnosilac zahteva počinio krivična dela za koja ga sumnjiči Specijalno tužilaštvo. Rešenje Osnovnog suda o određivanju pritvora usvojili su Apelacioni i Vrhovni sud.
57. Nakon toga, Specijalno tužilaštvo je Osnovnom sudu podnelo zahtev za produženje mere pritvora za još dva meseca podnosiocu zahteva. Osnovni sud je usvojio zahtev Specijalnog tužilaštva i nastavio pritvor za još dva meseca podnosiocu zahteva, uz

obrazloženje da su u konkretnom slučaju ispunjeni uslovi za produženje pritvora predviđeni članom 188. (Produženje pritvora) ZKPRK, između ostalog i) jer je postojala osnovana sumnja da je podnosilac zahteva počinio krivično delo za koje je osumnjičen; ii) postojao je rizik da bi isti, ako bi se našao na slobodi, mogao da pobegne s obzirom na prirodu krivičnog dela za koje je osumnjičen. Nakon žalbe podnosioca zahteva Apelacionom sudu, koji je osporavao prvostepeno rešenje po svim tačkama, docnji je odbio žalbu u celini, potkrepljujući prvostepenu odluku. Zatim je odluku Apelacionog suda, posle zahteva za zaštitu zakonitosti, usvojio i Vrhovni sud.

58. Sud podseća da podnosilac zahteva pred Sudom osporava gore navedene zaključke redovnih sudova, a posebno postupak koji se veže sa produženjem mere pritvora po drugi put, odnosno presudu [Pml.br. 167/23] Vrhovnog suda od 25. aprila 2023. godine, kojim je odbijen kao neosnovan podneti zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca zahteva protiv rešenja [PPPS. br. 60/2022] Osnovnog suda od 15. marta 2023. godine kao i rešenja [PN.1.S. br. 49/2023] Apelacionog suda od 27. marta 2023. godine, navodeći da su mu ovim poslednjim, tačnije odlukama kojima je nastavljena mera pritvora, povređena ustavna prava zagarantovana članom 7. [Vrednosti], članom 29. [Pravo na slobodu i sigurnost] i članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, u vezi sa članom 5. (Pravo na slobodu i bezbednost) EKLJP-a.
59. Specijalno tužilaštvo se, nakon navedenog perioda u kome je produžen pritvor podnosiocu zahteva, još dva puta obraćalo Osnovnom sudu sa zahtevom za produženje mere pritvora. Dalje, ispostavilo se da je Specijalno tužilaštvo podiglo optužnicu protiv podnosioca zahteva. Sud još jednom podseća da se pred sudom ne pobijaju odluke koje se odnose na produženje pritvora po treći put, kao ni postupak u vezi sa podizanjem optužnice.
60. U nastavku, Sud će se Sud fokusirati na adresiranje navoda podnosioca zahteva koje se odnose na gore navedene odluke, odnosno na postupak za nastavak pritvora po drugi put.
61. U suštini, podnosilac zahteva u vezi sa gore navedenim odlukama pred Sudom je izneo sledeće konkretne navode: u okviru člana 29. Ustava u vezi sa članom 5. EKLJP-a, (i) navod da se sudske odluke odnose na mere određivanja pritvora i njegovog produženja, kao i opasnost od bekstva nisu dovoljno obrazloženi, u okviru člana 31. Ustava i člana 6. EKLJP-a (ii) navod da je istraga i prikupljanje dokaza prema podnosiocu zahteva u suprotnosti sa stavom 3. člana 61. (Prava branioca kao zastupnika okrivljenog) ZKPRK-a, jer je po njemu Specijalnom tužilaštvu bilo dozvoljeno da vrši istražne radnje bez prisustva odbrane.

I. U vezi sa navodom podnosioca zahteva o neobrazloženju sudske odluke

62. Shodno tome, Sud će u nastavku razmotriti i elaborirati da li su osporene odluke kojima je produžen pritvor podnosioca zahteva adresirale njegove suštinske navode.
63. Navodeći ovo, Sud primećuje da podnosilac predstavke osporava zakonitost produženja mere pritvora protiv njega, odnosno presude [Pml. br. 167/2023] Vrhovnog suda od 25. aprila 2023. godine, kojim je odbijen kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca zahteva podnetog protiv rešenja [PPPS.br. 64/2022] Osnovnog suda, od 15. marta 2023. godine kao i rešenja [PN.1.S.br. 49/2023] Apelacionog suda, od 27. marta 2023. godine.
64. U nastavku, Sud ističe da će gore iznete navode podnosioca zahteva razmotriti u smislu njegovog prava na slobodu i sigurnost, zagarantovanog članom 29. [Pravo na slobodu i sigurnost] Ustava, u vezi sa članom 5. EKLJP-a. U tom smislu, Sud ističe da su prava i

standardi koje se trebaju garantovati u slučaju lišavanja slobode široko tumačeni od strane Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP), kroz njenu sudsku praksu, u skladu sa kojom je Sud, na osnovu člana 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužna da tumači Ustavom zagarantovana osnovna prava i slobode.

65. Stoga, u vezi sa navodima o povredi člana 29. [Pravo na slobodu i sigurnost] Ustava, u vezi sa članom 5. (Pravo na slobodu i bezbednost) EKLJP-a, Sud se poziva na načela i standarde utvrđene u sudskoj praksi ESLJP-a u vezi sa određivanjem pritvora.

(i) *Utvrđeni kriterijumi u vezi sa određivanjem pritvora*

66. S tim u vezi, Sud podseća da, da bi bio u skladu sa Ustavom i EKLJP-om, hapšenje ili lišenje slobode mora biti zasnovano na jednom od razloga za lišenje slobode, utvrđenih u članu 29. Stav 1. [Pravo na slobodu i sigurnost] Ustava, u vezi sa članom 5. (Pravo na slobodu i bezbednost) EKLJP-a.

67. Sud prvo podseća na član 29. stav 1, tačku 2 [Pravo na slobodu i sigurnost] Ustava, koji utvrđuju:

1. Svakome se garantuje pravo na slobodu i sigurnost. Niko ne može biti lišen slobode izuzev zakonom propisanih slučajeva i na osnovu odluke nadležnog suda, i to:

[...]

(2) zbog opravdane sumnje da je lice izvršilo krivično djelo, samo onda kada se lišavanje slobode smatra neophodnim za sprječavanje vršenja krivičnog djela i samo na veoma kratak period prije suđenja, na zakonom propisan način;

[...].“

68. Kao drugo, Sud se takođe poziva na član 5.1 (c) (Pravo na slobodu i bezbednost) EKLJP-a koji utvrđuje sledeće:

„Svako ima pravo na slobodu i bezbednost ličnosti. Niko ne može biti lišen slobode osim u sledećim slučajevima i u skladu sa zakonom propisanim postupkom:

[...]c. u slučaju zakonitog hapšenja ili lišenja slobode radi privođenja lica pred nadležnu sudsku vlast zbog opravdane sumnje da je izvršilo krivično delo, ili kada se to opravdano smatra potrebnim kako bi se predupredilo izvršenje krivičnog dela ili bekstvo po njegovom izvršenju.“

69. Sud primećuje da na osnovu člana 29. stav 1, tačke 2. [Pravo na slobodu i sigurnost] Ustava i člana 5.1 (c) (Pravo na slobodu i bezbednost) EKLJP-a, lišenje slobode se može učiniti u slučaju osnovane sumnje krivičnog dela, i kada se takvo nešto smatra potrebnim kako bi se predupredilo izvršenje drugog krivičnog dela, ili bekstvo po njegovom izvršenju (vidi slučajeve Suda, [KI85/22](#) podnosilac *Jadran Kostić*, presuda od 26. aprila 2023. godine, stav 68.; i [KI10/18](#), podnosilac *Fahri Deqani*, presuda od 8. oktobra 2019. godine, stav 65.).

70. S tim u vezi, Sud podseća da, da bi bio u skladu sa Ustavom i EKLJP-om, određivanje pritvora mora biti zasnovano na jednom od osnova za lišenje slobode, utvrđenih u članu 29. [Pravo na slobodu i sigurnost] Ustava, u vezi sa članom 5. (Pravo na slobodu i bezbednost), stav 1 (c) EKLJP-a.

71. ESLJP je u svojoj sudskoj praksi utvrdio tri osnovna kriterijuma, koja se moraju ispitati da bi se procenilo da li je lišavanje slobode zakonito i neproizvoljno (vidi slučaj ESLJP-a, [Merabishvili protiv Gruzije](#), br. 72508/13, presuda od 28. novembra 2017. godine, stav 183., vidi slučajeve Suda KI85/22 podnosilac predstavke *Jadran Kostić*, citirano gore, stav 70.; i [KI10/18](#), podnosilac zahteva *Fahri Deqani*, citirano gore, stav 67.).
72. Prvo, mora postojati „osnovana sumnja“ da je lice lišeno slobode počinilo krivično delo (vidi slučaj ESLJP-a, [Merabishvili protiv Gruzije](#), gore citirano, stav 184.). Drugo, svrha lišenja slobode „je da u principu bude u funkciji sprovođenja krivičnog postupka“ (vidi predmet Suda [KI63/17](#), podnosilac *Lutfi Dervishi*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. novembra 2017. godine, stav 57. i [KI10/18](#), podnosilac zahteva *Fahri Deqani*, gore citirano, stav 68; [KI85/22](#) podnosilac zahteva *Jadran Kostić*, citirano gore, stav 71.; vidi takođe slučaj ESLJP-a, [Ostendorf protiv Nemačke](#), br. 15598/08, presuda od 7. marta, 2013. godine, stav 68.), i da, štaviše, mora biti proporcionalan, u smislu da mora biti neophodno „da se obezbedi pojavljivanje oštećenog pred relevantnim nadležnim organima“ (vidi predmet Suda [KI63/17](#), podnosilac *Lutfi Dervishi*, gore citirano, stav 57., vidi i gore pomenuti slučaj ESLJP-a [Merabishvili protiv Gruzije](#), stav 185). Treće, lišavanje slobode ili određivanje pritvora mora biti izvršeno po postupku utvrđenom zakonom (vidi gore pomenute sudske slučajeve [KI85/22](#), podnosilac *Jadran Kostić*, citirano gore, stav 71.; [KI10/18](#), podnosilac *Fahri Deqani*, citirano gore, stav 68. i gore pomenuti slučaj ESLJP-a [Merabishvili protiv Gruzije](#), stav 186).

(ii) Opšta načela u pogledu zakonitosti određivanja i produženja pritvora

73. U početku, Sud ističe da u okolnostima podnosioca zahteva, predmet razmatranja su odluke za produženje pritvora po prvi i drugi put.
74. U ovom slučaju, Sud se poziva na stav 4. Člana 29. [Pravo na slobodu i sigurnost] Ustava, koji utvrđuje sledeće: „Lice koje je lišeno slobode hapšenjem ili pritvorom, ima pravo na pravnu pomoć, kako bi se ocenila zakonitost hapšenja ili pritvaranja. Odluku će doneti sud u vrlo kratkom roku i ukoliko je hapšenje ili pritvor nezakonit, narediće se oslobađanje lica.“
75. Dok stav 4. člana 5. (Pravo na slobodu i bezbednost) EKLJP-a, utvrđuje sledeće: „Svako ko je lišen slobode ima pravo da pokrene postupak u kome će sud hitno ispitati zakonitost lišenja slobode i naložiti puštanje na slobodu ako je lišenje slobode nezakonito.“
76. Činjenica da Sud nije utvrdio povredu zahteva iz stava člana 29.1.2 Ustava, u vezi sa stavom 1. člana 5. ne oslobađa ga od obaveze da razmotri i elaborira usklađenost pritvora sa stavom 4. člana 29. Ustava, u vezi sa stavom 4. člana 5. (Pravo na slobodu i bezbednost) EKLJP-a (vidi na sličan način KI85/22 sa podnosiocem zahteva *Jadran Kostić*, citiran iznad, stav 76. i slučaj ESLJP-a, [Douiyeub protiv Holandije](#), br. 31464/96, presuda od 4. avgusta 1999. godine, stav 57.).
77. Sud, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, naglašava da stav 4. člana 29. Ustava, u vezi sa stavom 4. člana 5. EKLJP-a, utvrđuje da svako lice koje je uhapšeno ili pritvoreno ima pravo da zahteva od suda da razmotri procesne i materijalne zahteva koji su bitni za „zakonitost“ njegovog lišenja slobode, u smislu člana 29.1.2 Ustava i člana 5. stav 1. EKLJP-a (vidi slučaj KI85/22, podnosilac zahteva *Jadran Kostić*, citiran iznad, stav 77. i reference na slučajeve ESLJP-a korišćene u ovom slučaju, kao što je [Idalov protiv Rusije](#), br. 5826/03, presuda od 22. maja 2012. godine, stav 161.; [Reinprecht protiv Austrije](#), br. 67175/01, od 15. novembra 2005. godine, stav 31.).

78. Pojam „zakonitosti“ u smislu člana 5. stav 4. (Pravo na slobodu i bezbednost) EKLJP-a ima isto značenje kao i pojam člana 5. stav 1. (Pravo na slobodu i bezbednost) u meri u kojoj svako uhapšeno ili pritvoreno lice ima pravo da zahteva da se razmotri zakonitost njegovog hapšenja ne samo u svetlu zahteva domaćeg zakona, već i u skladu sa zahtevima EKLJP-a, osnovnih načela koji su u njoj utvrđeni i svrhe ograničenja dozvoljenih iz člana 5. stav 1. EKLJP-a (vidi slučaj ESLJP-a [Suso Musa protiv Malte](#), br. 42337/12, presuda od 23. jula 2013. godine, stav 50.).
79. ESLJP je precizirao da, kako bi se ispunili zahtevi EKLJP-a, razmatranje od strane lokalnog suda mora biti u skladu i sa sadržajnim i sa proceduralnim pravilima lokalnog zakonodavstva i razvijeno u skladu sa svrhom člana 5. EKLJP-a, odnosno zaštite pojedinca od proizvoljnosti (vidi, u ovom kontekstu, slučaj ESLJP-a, [Koendjibiharie protiv Holandije](#), br. 11487/85, presuda od 25. oktobra 1990. godine, stav 27.).
80. S tim u vezi, i u skladu sa načelima koje je razvio ESLJP, obrazloženje odluke suda da se pritvor nastavi do izricanja kazne mora uvek biti evidentno, odnosno mora biti detaljno obrazloženje zasnovano na svim činjenicama i okolnostima slučaja. U tom kontekstu, ESLJP je dosledno podvlačio da „samo donošenjem obrazložene odluke može postojati javna kontrola sprovođenja pravde“ (vidi slučajeve ESLJP-a, [Suominen protiv Finske](#), br. 37801/97, presuda od 1. jula, 2003. godine, stav 37. [Tase protiv Rumunije](#), br. 29761/02, presuda od 10. juna 2008. godine, stav 41).

(iii) *Primena gore navedenih načela u okolnostima podnosioca zahteva*

81. U nastavku, na osnovu navedenog objašnjenja osnovnih načela sudske prakse Suda i ESLJP-a, Sud će razmotriti da li je podnosilac zahteva dokazao i u dovoljnoj meri potkrepio navode o povredi procesnih garancija utvrđenih Ustavom i EKLJP-om u pogledu zakonitosti nastavka njegovog pritvora.
82. Na osnovu gore navedenih načela, Sud primećuje da je pritvor u konkretnom slučaju zasnovan na članu 29. [Pravo na slobodu i sigurnost] Ustava u vezi sa članom 5. (Pravo na slobodu i bezbednost) EKLJP-a. Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da je nastavak njegovog pritvora, odnosno drugi set postupaka kojim je nastavljen pritvor, u suprotnosti sa članom 29. [Pravo na slobodu i sigurnost] Ustava, jer prema njemu i) redovni sudovi nisu adresirali i nisu potkrepili na dokazima „osnovanu sumnju“ da je podnosilac zahteva počinio krivična dela koja mu stavlja na teret Specijalno tužilaštvo.
83. Prvo, Sud podseća da je Specijalno tužilaštvo u svom zahtevu od 11. januara 2023. godine (odnosno prvi zahtev za produženje pritvora) kao i u zahtevu od 10. marta 2023. godine (drugi zahtev za produženje pritvora) upućen Osnovnom sudu, istaklo da „u ovom krivično-pravnom predmetu postoji dovoljno dokaza za dokazivanje osnovane sumnje da je okrivljeni mogao počiniti krivično delo za koje je pod istragom i pod merama bezbednosti“. U drugom zahtevu za produženje pritvora, u vezi sa razlogom za produženje pritvora, Specijalno tužilaštvo ističe da su, Specijalno tužilaštvo ističe da su, pored dokaza iznetih u fazi određivanja pritvora, iz istraga otkriveni i novi dokazi koji, prema Specijalnom tužilaštvu, „jačaju osnovanu sumnju da je okrivljeni učestvovao i počinio krivična dela tokom rata na Kosovu, što je predmet ove istrage.“ Takođe, Specijalno tužilaštvo tokom obrazlaganja ističe da su prema Izveštaju Fonda za humanitarno pravo na Kosovu, pod nazivom „*Pregled ratnih zločina na Kosovu 1999-2018. godine*“, u 8. slučajeva isti pobjegli od krivičnog postupka koji je pokrenut protiv njih.
84. Dalje, na osnovu gore iznetog, Sud će se obratiti sadržaju odluka redovnih sudova kojima je podnosiocu zahteva po drugi put produžena mera pritvora, koje podnosilac zahteva na specifičan način osporava pred Sudom, kako bi razmotrio da li su ove

poslednje adresirale suštinski navod podnosioca zahteva, i kako bi ocenio da li su isti u suprotnosti sa članom 29. [Pravo na slobodu i sigurnost] Ustava u vezi sa članom 5. (Pravo na slobodu i bezbednost) EKLJP-a,

85. S tim u vezi, Sud podseća na obrazloženje rešenja [PPPS.br. 64/2022] Osnovnog suda od 13. marta 2023. godine, kojim je usvojen zahtev Specijalnog tužilaštva za produženje po drugi put za 2. meseca mere pritvora, za podnosioca zahteva. Osnovni sud je u obrazloženju svog rešenja istakao da postoji osnovana sumnja da je podnosilac zahteva „počinio krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142.1 u vezi sa članom 22. Krivičnog zakonika SFRJ-a, takođe predviđenog i u Krivičnom zakonu Republike Kosovo. Ratne zločine uz ozbiljno kršenje Ženevskih konvencija, iz člana 144. KZRK-a, ratne zločine uz ozbiljno kršenje zajedničkog člana 3. za četiri Ženevske konvencije, iz članova 145. i 146. KZRK i Organizovanje grupe radi izvršenja genocida, zločina protiv čovečnosti i ratnih zločina iz člana 154. U vezi sa članom 31. Krivičnog zakonika Republike Kosovo. O tome svedoče dokazi priloženi uz spise predmeta, kao i zahtev za određivanje mere pritvora i krivičnog dela, izveštaj Policije Kosova – Jedinice za ratne zločine u Prištini, kao što su: Izjave svedoka. Sud primećuje da je ispunjen i kriterijum iz člana 184. stav 1. podstav 1.2 tačka 1.2.1 ZKPRK, jer postoji mogućnost da okrivljeni bude pušten na slobodu. On može uticati na normalan tok krivičnog postupka kako bi izbegao krivični postupak i da isti bude nedostupan pravosudnim organima, jer ako je slobodan može da pobegne [...] za sada je mera pritvora jedina mera za nesmetan tok krivičnog postupka u ovom krivično-pravnom predmetu, a s obzirom da okrivljeni ima državljanstvo Srbije, kao i da imamo nizak stepen saradnje sa Srbijom u oblasti međunarodne pravne saradnje u krivično-pravnim stvarima, a sa posebnim akcentom u odnosu na Srbe osumnjičene za krivična dela u vezi sa ratnim zločinima, Sud nalazi da druge mere ne garantuju pravnu sigurnost za obezbeđivanje prisustva okrivljenog kao i normalan i miran tok ovog krivičnog postupka.
86. U nastavku toga, Sud podseća na obrazloženje rešenja [PN.1.S.nr.49/23] Apelacionog suda, od 27. marta 2023. godine, kojim je žalba podnosioca zahteva odbijena kao neosnovana, smatrajući stav Osnovnog suda ispravnim u pogledu opšteg uslova da postoji „osnovana sumnja“ za nastavak pritvora kao i obrazloženje Osnovnog suda u vezi sa činjenicom da ukoliko se podnosilac nalazi na slobodi, mogao bi uticati na tok krivičnog postupka.
87. Vrhovni sud je presudom [Pml. br. 167/2023] od 25. aprila 2023. podržao u celini odluke nižestepenih sudova.
88. Sud takođe podseća da ZKPRK, odnosno član 184. (Potrebni uslovi za određivanje pritvora), utvrđuje postupak za određivanje mere pritvora, uključujući neophodne dokaze koji potkrepljuju „osnovnu sumnju“ da je uhapšeno lice počinilo krivično delo, i opis uslova koji podržavaju artikulisane osnove da se veruje, koliko je to neophodno u konkretnom slučaju, da: i) postoji rizik od bekstva; ii) postoji rizik od uticaja na svedoke; iii) postoji rizik da podnosilac zahteva uništi, sakrije, izmeni ili falsifikuje dokaze o krivičnom delu i iv) najblaže mere za obezbeđivanje prisustva okrivljenog ne bi bile dovoljne da obezbede prisustvo takvog lica i obezbede uspešno sprovođenje krivičnog postupka.
89. U smislu osiguranja uspešnog sprovođenja krivičnog postupka, Sud podseća na sadržaj člana 188. (Produženje pritvora) ZKPRK-a, koji utvrđuje sledeće: „Pritvor može produžiti samo sudija za prethodni postupak, sudija pojedinac ili predsednik pretresnog veća na zahtev državnog tužioca koji navodi da postoje osnovi za određivanje pritvora iz člana 184. ovog zakonika, da je istraga pokrenuta i da su preduzete sve razumne radnje za ubrzano vođenje istrage. Oštećeni ili branilac žrtava

može zatražiti od državnog tužioca da zatraži produženja pritvora. Državni tužilac podnosi zahtev sudu za produženje pritvora najkasnije u roku od pet (5) dana pre isteka pritvora određenog poslednjim rešenjem.“

90. Iz navedenog, Sud ocenjuje da na osnovu obrazloženja odluka redovnih sudova kojima je produžen pritvor podnosiocu zahteva, i kako su one opširno elaborirane u ovoj odluci, Sud ocenjuje da su potonji dovoljno obrazložili navod podnosioca zahteva u vezi sa „osnovanom sumnjom“ kao opštim uslovom koji je ZKPRK utvrdio za određivanje i produženje mere pritvora.
91. Iz navedenih odluka redovnih sudova, jasno je da je postojao pravni osnov da se podnosilac zahteva zadrži u pritvoru i da Sud nije utvrdio da je došlo do povrede postupka na osnovu zakona na snazi, niti da su postupci vođeni na bilo koji način proizvoljni.
92. Sud ističe da odluke redovnih sudova sadrže neophodna opravdanja za sve navedene kriterijume i relevantne za predmetni slučaj. Sud podseća da su redovni sudovi obrazložili, između ostalog, da 1) postoji osnovana sumnja; i 2) postoji opasnost od bekstva, kao i opasnost da, ako se podnosilac zahteva nalazi na slobodi, može uticati na svedoke i time ometati tok krivičnog postupka.
93. Shodno tome, Sud smatra da su odluke redovnih sudova bile obrazložene i pravične kada su odlučivale o pitanju pritvora protiv podnosioca zahteva, pa se ne može reći da nisu bile obrazložene u skladu sa članom 29. Ustava u vezi sa članom 5. Konvencije ili da su, posmatrano u celini, na bilo koji način bile proizvoljne. (vidi *mutatis mutandis* presudu ESLJP-a od 14. juna 2016. godine, *Merabishvili protiv Gruzije*, br. 72508/13, stav 87.).
94. Stoga, iz gore navedenog, Sud nalazi da je ovaj navod očigledno neosnovan zbog nedostatka vidljive/ evidentne povrede utvrđenom u pravilu 34. Poslovnika o radu.

U vezi navoda podnosioca zahteva o povredi člana 31. Ustava

95. U vezi sa njegovim navodom za povredu njegovog prava zagarantovanog članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, Sud primećuje da je suština ovog navoda povezana sa njegovim argumentom da je istraga i prikupljanje dokaza u ovom slučaju u suprotnosti sa stavom 3. člana 61. (Prava branioca kao zastupnika okrivljenog) ZKPRK-a, jer je prema njemu Specijalnom tužilaštvu dozvoljeno da sprovodi istražne radnje bez prisustva odbrane. Nadalje, Sud podvlači da se podnosilac zahteva samo pozvao na član 31. Ustava, a da nije posebno obrazložio kako su mu povređena prava utvrđena ovom ustavnim odredbom.
96. Sud primećuje da se navod podnosioca zahteva o povredi člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] nadovezuje sa njegovim navodom o povredi člana 29. [Pravo na slobodu i sigurnost] Ustava, u vezi sa osporenim odlukama, za koje je Sud ocenio da ispunjuju kriterijume predviđene o pravu na slobodu i sigurnost.
97. Nadalje, Sud primećuje da je praksa ESLJP-a razjasnila da član 5. stav 4. Konvencije sadrži posebne proceduralne garancije u vezi sa ograničenjem slobode koje su odvojene od proceduralnih garancija člana 6. Konvencije, u pogledu prava na pravično suđenje. Iz tog razloga, član 5. stav 4. Konvencije je *lex specialis* u odnosu na član 6. Konvencije. Shodno tome, Sud neće posebno ispitivati navodne povrede u vezi sa članovima 30. i 31. Ustava (vidi, *mutatis mutandis*, presudu ESLJP-a od 15. novembra 2005. godine, *Reinprecht protiv Austrije*, br. 67175/01, stav 55.; i predmet Suda KI63/17, citirano gore, stav 77.).

Zaključci

98. Stoga i konačno, Sud nalazi da je zahtev podnosioca zahteva neprihvatljiv.
99. U vezi sa navodom podnosioca zahteva o neobrazloženju sudske odluke koji se veže sa određivanjem i produženjem pritvora, kao i sa rizikom od bekstva, Sud je konstatovalo da je ovaj navod očigledno neosnovan zbog nedostatka vidljive/ evidentne povrede utvrđenom u pravilu 34. Poslovnika o radu.
100. U vezi sa navodima podnosioca zahteva o povredi člana 31. Ustava, Sud je zaključio da u skladu sa članom 48. Zakona i pravilom 34. (2) Poslovnika, ovaj navod podnosioca zahteva treba proglasiti neprihvatljivim, kao nepotkrepljenim.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članovima 113.1 i 113.7 Ustava, članovima 47. i 48. Zakona i u skladu sa pravilima 34. (1) (d) i (2), kao i 48. (1) (b) Poslovnika o radu, dana 23. januara 2024. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu Republike Kosovo, u skladu sa stavom 4. člana 20. Zakona; i
- IV. DA UTVRDI da ovo rešenje stupa na snagu na dan objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo, u skladu sa stavom 5. člana 20. Zakona.

Sutkinja izvestiteljka

Selvete Gërxhaliu-Krasniqi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Çaka-Nimani

